

at en Mand, der gaar ind til en Gerning som ung, igennem sin Dygtighed, gennem sin Flid, skal kunne arbejde sig frem selv til den højeste Stilling, og der skal ikke lægges ham nogen Hindring i Vejen derfor.

Med disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig til at anbefale Udvalget at se velvilligt paa denne Sag og at føre Loven igennem med de Forandringer, som de forskellige Hensyn kræve, og jeg vil anmode Udvalget indstændig om at fremme dette Lovforslag, saaledes at de Folk, som med Længsel vente paa en Forbedring af deres Kaar, ikke skulle komme til at vente saa længe derpaa som sidste Gang, da Postlønningsloven var for her i Tinget og var 9 Aar om at gaa igennem Tinget. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Høegh-Guldberg: Jeg glæder mig over, at der er bleven fremlagt en Lov om Forbedring af Postvæsenets Lønninger. Det er blevet sagt adskillige Gange her i dette Ting i de senere Aar, at der hos mange Funktionærer under Postvæsenet er den største Trang til Stede til Lønningsforbedring. Særlig de lavere Lønningsklasser have været ganske utilstrækkeligt aflagte, saa at Indehaverne under de nuværende Forhold næppe kunne leve af Gagen.

Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa et Forhold, hvori dette Lovforslag bevirker en Nedgang i det bestaaende. Det har tidligere været saaledes, at Postmestrene ifølge Loven af 1889 i de to største Provinsbyer, nemlig Aarhus og Odense, have været lønnede med 4,800 Kr. eller 400 Kr. mere end Postmestrene i Horsens, Randers og Aalborg. Ved dette Lovforslag ere Embederne i Aarhus, Odense, Aalborg, Randers, Horsens og Kolding satte til den samme Sats, som tidligere var normeret for Aarhus- og Odense-Embederne. Det kan maaske være rigtigt, at de andre nævnte Postmesterembeder rykke op paa højere Lønninger, men naar man vil se efter, hvad der er at bestille disse forskellige Steder, viser det sig, at der er en saa betydelig Forskel paa det Arbejde, der er paa Postkontorerne i Aarhus og Odense paa den ene Side og de andre Steder, at det vilde kunne motivere, om man vedblev at lade de to Embeder i Aarhus og Odense være 400 Kr. højere lønnede, altsaa med 5,200 Kr., end de andre. Jeg skal ikke nævne de forskellige Sats, som kunde vise, hvor stort Arbejdet er ved disse to Embeder. Det kan være nok at nævne, at det Personale, der som Kontrolører, Ekspedienter, Assistenten og Bude ere

knyttede til disse Embeder, er henholdsvis 48 og 46, hvorimod det for Aalborg, Randers, Horsens og Kolding synker ned til fra 33 til 19. Jeg kan meddele, at den Indtægt, som indgaar gennem Porto, Gebyrer af Breve, Pengepakker og Avisforsendelser, er f. Eks. for Aarhus $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. om Aaret, og at i 11 Aar er det Personale, der har været knyttet til Posthuset i Aarhus, blevet forøget fra 22 til 48, altsaa mere end fordoblet. Antallet af indkommende Breve er i Aarhus og Odense henholdsvis 550,000 og 400,000 større end f. Eks. i Aalborg. Jeg tror saaledes, at der er al mulig Grund til at lade de to største Provinspostmesterembeder beholde et Tillæg af 400 Kr.

Jeg skal ogsaa tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i Lovforslaget er foreslaaet 8 Kontrolører af 1ste Klasse i Kjøbenhavn med en aarlig Løn af 2,800 Kr., hvorimod Kontrolørerne i Aarhus og Odense kun ere af 2den Klasse og aflagte med 2,400 Kr. Jeg tror, at der er al Anledning til at lade disse Kontrolører i Aarhus og Odense blive lønnede lige saa højt som Kontrolørerne i Kjøbenhavn. Deres Arbejde og Ansvar er ganske det samme og lige saa ansvarsfuldt som disses. Og jeg tror at turde sige, at Livsfornødenhederne i alt væsentlig ere lige saa dyre i Aarhus og Odense som i Kjøbenhavn, hvortil kommer, at Skatterne hist ere dobbelt saa høje som i Kjøbenhavn. Der er derfor sikkert Grund til at stille Postkontrolørerne i de to største Provinsbyer lige med Kontrolørerne i Hovedstaden.

Hvad Postekspedienterne angaa, have de i sin Tid andraget Ministeriet om et Lønningsmaksimum af 2,800 Kr. I Lovforslaget sættes det til 2,400 Kr., hvilket de først ville opnaa i en Alder af ca. 50 Aar, naar de maaske have været 34 Aar i Postvæsenets Tjeneste. Jeg henstiller, at man imødekommer deres Andragende og giver dem et Lønningsmaksimum af 2,800 Kr., det er sikkert ikke for meget for en saa ansvarsfuld Gerning og for Folk, hvis Livsgerning for det meste er afsluttet i denne Stilling og ikke have Haab om yderligere Forfremmelse.

Hvad Postbudene angaar, har jeg baade i Fjor og Forfjor haft Lejlighed til at tale om den efter min Mening uretfærdige Forskel paa Lønningerne for Postbude i Kjøbenhavn og Provinsen. I Provinsen begynde Postbudene, saa vidt jeg husker, nu med 700 Kr. og ende med 1,100, hvorimod de i Kjøbenhavn begynde med 800 og ende med 1,600 Kr. Jeg erkender, at det fore-